

LAPORJE

30.VIII.2020 α Ω 36 ted

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@gmail.com

Spletna stran: <https://zupnija.laporje.si>

GSM: 041 / 849 - 571

AVGUST – VELIKI SRPAN, SEPTEMBER – KIMAVEC

30.NED₂₂ = FELIKS(SREČKO) 7.- za farane, za mir umrlih pred rojstvom, 10 Štefan Kitek, Franc, Neža Močnik, Jože Egartner, Franc, Pavla Mlakar
31. PON= RAJMUND,NIKODEM 8-po n. Brezmadežne

1.TOR= TILLEN,BREZIJSKA MB 8 -po namenu

2.SRE= MARJETA 9.duh.obnova v Poljčanah-

3.ČET = GREGOR VELIKI 19.- za zdravje

4. PET= ROZALIJA 18- molimo ..za duhovniške poklice Anton Javernik 8.dan

5.-SOB= MATI TEREZIJA Ž=17. -Marija Rak Kr.V, Mirko Dovnik

6 . NED₂₃ =ZAHARIJA 7-za župljane, Jakob, Terezija, Franc. Jožef Javernik in Anton, KOČNO ŽEGNANJE 10.- Karl, Marija Majer, Donat Dreo, Franc Frančiška Erker, st.starše, Pavel, Kristina Sagadin, Ivan Bračun,

VEROUK:

V ČETRTEK, 10.09. OD 16. DO 19. ure:
VPIS za veroučence VSEH RAZREDOV

AKCIJA –

OD 20.45 DO 21h MOLIMO ROŽNI VENEC
vaš župnik, bom molil v župnišču ali v cerkvi, ti pa se mi doma v duhu pridruži! MOLIMO ROŽNI VENEC! zberi svojo družino, ali pa moli vsaj ti sam ob 20,45. do 21.

Ob 21. bo župnik podelil blagoslov župniji, posebej tistim, ki so istočasno molili po svojih domovih.

Tedaj je Jezus rekel
svojim učencem: (Mt 16,24–26)

»Če hoče kdo hoditi za menoj,
naj se odpove sebi in vzame
svoj križ ter hodi za menoj.

Kdor namreč hoče
rešiti svoje življenje,
ga bo izgubil; kdor pa izgubi
svoje življenje zaradi mene,
ga bo našel.

Kaj namreč koristi
človeku,
če si ves svet pridobi,
svoje življenje pa
zapravi?

Ali kaj bo dal človek v
zameno
za svoje življenje?

Jezus prvič napove svojo smrt in
vstajenje

Od takrat je Jezus začel svojim
učencem kazati, da bo moral iti
v Jeruzalem in veliko pretrpeti
od starešin, velikih duhovnikov
in pismoukov, da bo moral biti
umorjen in biti tretji dan obujen.

22 Peter pa ga je vzel k sebi in ga začel
grajati: »Bog ne daj, Gospod! To se ti
nikakor ne sme zgoditi!«

23 On pa se je obrnil in rekel Petru: »**Poberi
se! satan! V spotiko si mi, ker ne
misliš na to, kar je Božje, ampak
kar je človeško.**«

Jezus ostro zavrne Petrov predlog in ga odpodi proč od sebe (prim. 4,10), obenem pa mu ukaže, naj hodi za njim. Dvopomenskost kaže, da je celo Jezusovo najostrejšje svarilo vselej tudi klicanje v obnovljeno občestvo. - - V spotiko si mi db. Pohujšanje si mi

24 Tedaj je Jezus rekel svojim
učencem: »**Če hoče kdo iti za
menoj, naj se odpove sebi
in vzame svoj križ ter hodi
za menoj.**

25 Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga
bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje
zaradi mene, ga bo našel.

26 Kajti kaj koristi človeku, če si
ves svet pridobi, svoje življenje pa
zapravi? Ali kaj bo dal človek v
zameno za svoje življenje?

27 Sin človekov bo namreč prišel v
veličastvu svojega Očeta s svojimi
angeli in takrat bo vsakemu
povrnil po njegovem delu.

28 Resnično, povem vam: Nekateri
od tukaj stoječih res ne bodo
okusili smrti, dokler ne bodo videli

Sina človekovega prihajati v njegovem kraljestvu.«

prihajati v njegovem kraljestvu tj. kot kraljujočega, kot tistega, ki prihaja z eshatološko »kraljevsko« močjo in veličastvom. Spremenjenje na gori, v katero te besede dejansko uvajajo v sobesedilu evangelija. Ta razlaga tudi ne izključuje drugih, saj je »spremenjenje (na gori) prav vnaprejšnje naznanilo drugega Gospodovega prihoda« (Teofilakt).

BREZ ODPOVEDI, NI USPEHA Mt 16,21–27

Če znamo kdaj iti vase ter pogledati na svoje življenje in na dogajanje okoli sebe nekoliko globlje, vidimo, da vse poteka po neki zakonitosti, katere gospodarji nismo mi sami.

Kdor ne veruje v obstoj Boga, pravi, da vodi naše življenje in vrtenje sveta usoda (tako ti je bilo usojeno, tako se dogaja). Verujoči človek pa je prepričan, da je nad njim Božja modrost ali previdnost, ljubezen, »ki čudno vodi k seb' otroke ljube in ne želi nobenega pogube«, kot je lepo zapisal Prešeren. Mi bi marsikaj naredili drugače in Bogu to tudi očitamo. Imamo ga za neusmiljenega, ker nas ne usliši, ko ga tako goreče prosimo za kakšno stvar.

Pozabljamo, da smo navsezadnje samo omejena bitja, da smo podobni otrokom, ki se trmasto jezijo na svoje starše, če ne ustrezajo kaki njihovim želji. Starši tega nočejo storiti, ker so modrejši in vedo, da bi spolnitev te želje otroku, ki ga ljubijo, lahko škodovala.

Po naši človeški pameti bi moralo biti na svetu tako, da se ne bi bilo treba ničesar odpovedati, da bi se izpolnila vsaka naša želja.

Beseda odpoved, ki je »motila« v

današnjem evangeliju, zveni nekam tuje v svetu, kjer reklame obetajo same užitke in radosti. Trezno razmišljanje pa nam pove, da po tej poti ne pridemo do sreče. Z drugimi besedami: ne moremo uresničiti svoje osebnosti, tistega najboljšega, kar je v nas, tiste sposobnosti, da bi se darovali, da bi z dejanjem izkazali ljubezen. **Povejmo to z besedami, ki jih je uporabljal Jezus: brez odpovedi in križa ne moremo hoditi za njim. Cesta odpovedi mora biti tlakovana z ljubeznijo, potem nas ne bo zbadalo. Če pa ljubezni ni, potem je vse težko. Naj vsakdo pogleda sam vase: koga ima rad, kaj bi storil zanj.**

Jezus nam pravi, da smo njegovi prijatelj, če izvršujemo, kar nam on zapoveduje. **Ne daje nam samo zapovedi, ampak tudi zgled odpovedi do konca, žrtvovanja do zadnje kaplje krvi.** Človeško modrovanje ima vse to za nespamet, Božja modrost pa vidi v tem edino pot do odrešenja. Jezus nam daje celo več kot zgled, daje nam samega sebe, da bi živeli iz življenjske povezave z njim.

Po: M. Čuk, Misli srca

Mirna vest je trajen praznik.

(angleški pregovor)

Biti morate kot okno, skozi katero hoče sijati na svet Božja dobrot.

(Edith Stein)

Zame je molitev stvar srca, preprost pogled k nebesom,

klic hvaležnosti in ljubezni, pa naj bom vesela ali potrta.

(sv. Terezija Deteta Jezusa)

PUŠČAVSKA KARAVANA

Karavana je potovala po suhi, peščeni in mestoma kamniti puščavi. Člani karavane so zaupali vodniku in sprejemali njegove odločitve. Posebej jim je ugajalo, ko je zaradi hude dnevne vročine odločil, da bodo potovali samo ponoči in spali podnevi. Neke noči, ko je bilo potovanje še posebej utrudljivo, je vodnik nepričakovano zaklical: »Stoj! Za trenutek se bomo ustavili. Kot ste lahko opazili, gremo pravkar čez skalnato pobočje. Svetujem vam, da naberete čim več kamnov in kamenčkov. Če boste z njimi napolnili torbe, jih boste lahko nesli s seboj domov.

Dobro, pojdemo torej ponje,« je nadaljeval in plosknil z rokama, »imate samo pet minut časa, potem nadaljujemo.«

Popotniki, ki so se že veselili dolgega počitka in zasluženega spanja, so mislili, da se je njihovemu vodniku zmešalo.

»Pobirati kamne?« so rekli. »Kaj pa bomo počeli s kamni?«

Samo nekaj jih je naredilo tako, kar je predlagal vodnik, in nekaj prgišč manjših kamnov spravilo v torbe.

»Dobro,« je dejal vodnik. »Gremo naprej!«

Ko so po nočnem počitku nadaljevali pot, so bili preutrujeni, da bi govorili, toda želeli so vedeti, kaj je pomenil vodnikov nenavadni ukaz.

Ko se je na obzorju prikazalo sonce, se je karavana spet ustavila in postavili so šotore.

Peščica popotnikov, ki je nabrala kamne, jih je sedaj lahko prvič videla. Osupli od začudenja so zavpili: »Sreča!

Spremenili so barvo. Svetijo se in iskrijo. To so dragoceni kamni in biseri!«

Toda ta navdušeni občutek je kmalu izginil v žalosti in potrnosti: »Ko bi le poslušali vodnikov ukaz in pobrali še več kamenja, kot smo ga.«

Človekovo življenje lahko primerjamo potovanju skozi puščavo. Potujemo v Božje kraljestvo. Zaupati moramo našemu vodniku. Četudi kdaj ne njegovih zahtevah, ki nam jih daje.

Po: P. Ribes, Zgodbe in prili

